

Náhodám

Pohoda

Tmavé mraky letnej búrky
všade vôkol sadajú
premočené listy starej lipy
na hlavy nám kvapkajú

R: A tak žehnám náhodám
z nich jedna doviedla ma
v daždi s tebou sem
Si z kvetov tých čo stopnú dych
pohľad mi zvädza ten tmavooký sen

Dup dú dú dudududu dúdupdúdú
dudududu dúdupdúdú dúdúdúdúdú
dududú dududú

O sebe mi rozprávaš nádhernými očami
už máš iba pupok suchý pod zloženými rukami

R: A tak žehnám náhodám...

Tuším je nám trochu ľúto, že už skoro neprší
Chýbala nám iba malá iskra v tej lipovej chatrči

R2: Aj tak žehnám náhodám
z nich jedna doviedla ma v daždi s teou sem
Si z kvetov tých čo stopnú dych,
začas ma potrápi ten tmavooký sen.